

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

607

Vragen van de leden **Schaart** en **Van der Steur** (beiden VVD) aan de minister van Veiligheid en Justitie en de minister van Financiën inzake *de BKR-regeling* (ingezonden 15 november 2010).

Antwoord van minister **De Jager** (Financiën), mede namens de staatssecretaris van Veiligheid en Justitie (ontvangen 24 november 2010)

Vraag 1

Kent u het bericht «Belschuld niet meer naar Tiel», waaruit blijkt dat verschillende telecombedrijven, waaronder Vodafone en T-mobile, niet langer klanten zullen registreren bij het Bureau Krediet Registratie (BKR) wegens de disproportionele gevolgen voor haar klanten?¹

Antwoord 1

Ja.

Vraag 2

Wist u dat enkele telecombedrijven aan het BKR gevraagd hebben een minimum bedrag voor registratie in te stellen en dat zij met het BKR hierover niet tot een vergelijk zijn gekomen?

Antwoord 2

Ik heb vernomen dat er voorafgaand aan de in het artikel genoemde beslissing van enkele telecombedrijven om vanaf 2011 klanten met een betalingsachterstand niet langer te registreren bij het Bureau Krediet Registratie (hierna: BKR) tussen de betrokken partijen gesprekken zijn geweest over een dergelijke aanpassing van het reglement van BKR, en andere aanpassingen. Deze gesprekken zijn na de genoemde beslissing gestaakt. Overigens heb ik eveneens vernomen dat deze gesprekken weer zijn gestart.

Vraag 3 t/m 5

Zijn deze feiten voor u aanleiding om het beleid ten aanzien van de BKR-registratie ook in die zin te wijzigen dat aan de bezwaren van partijen, zoals Vodafone en T-Mobile, gehoor wordt gegeven en waardoor het BKR dient waarvoor het was bedoeld?

¹ Financieel Dagblad, «Belschuld niet meer naar Tiel», 2 November 2010.

Erkent u dat als telecomaanbieders, zoals Vodafone en T-Mobile, zich terugtrekken uit het BKR het praktisch nut daarvan verdwijnt?

Mocht het antwoord op vraag 4 ontkennend zijn, bent u dan bereid ook de verplicht op het BKR aangewezen partijen de vrijheid te geven zich uit het systeem terug te trekken? Zo nee, waarom niet? Zo ja, waarom wel?

Antwoord 3 t/m 5

Ik zal de vragen 3, 4 en 5 gezamenlijk beantwoorden.

De in de Wet op het financieel toezicht vastgelegde kredietwaardigheidstoets is het belangrijkste middel om te voorkomen dat overkreditering ontstaat al bij het aangaan van krediet.² Geregistreerde informatie bij BKR heeft een zeer nuttige functie binnen de kredietwaardigheidstoets. Een zo volledig mogelijke kredietregistratie is belangrijk om te beoordelen of een krediet past bij de financiële positie van de consument. Daarom moeten kredietaanbieders aangesloten zijn bij een stelsel van kredietregistratie (BKR is op dit moment het enige stelsel van kredietregistratie dat in Nederland bestaat). Daarbij moet ik opmerken dat alleen aanbieders van krediet op basis van de Wet op het financieel toezicht de verplichting hebben om aangesloten te zijn bij een stelsel van kredietregistratie. Ook is alleen bij het aanbieden van kredieten de kredietwaardigheidstoets wettelijk verplicht. Telecombedrijven zijn tot dusver op vrijwillige basis aangesloten bij BKR. Dit betekent dat ook wanneer telecombedrijven definitief besluiten niet meer te registreren bij BKR, BKR nog steeds belangrijk is.

Registratie van relevante achterstanden van betaling is naar mijn mening nuttig voor een gedegen kredietwaardigheidstoets.³ Uiteraard is het wel van belang daarbij de proporties in het oog te houden. Registratie betekent in de praktijk niet dat een aanvraag voor een krediet per definitie wordt afgewezen.⁴ Wel betekent registratie dat de achterstand wordt meegewogen in de beslissing of het gevraagde krediet in verhouding tot de financiële positie van de consument verantwoord is. Ook kunnen meerdere registraties informatie opleveren over de betalingsmoraal van desbetreffende consument. Jarenlange uitsluiting van kredietmogelijkheden op basis van een kleine registratie, terwijl de financiële positie van de consument voor het overige wel ruimte biedt voor een verantwoord krediet, is mijns inziens niet de bedoeling. Het is aan aanbieders van krediet om realistisch om te gaan met de informatie die zij op basis van de BKR-registratie verkrijgen, als onderdeel van de totale kredietwaardigheidstoets. Eventuele aanpassingen van het reglement van BKR zijn aan de deelnemers van BKR. Ik ben verheugd dat de gesprekken over aanpassing weer zijn gestart.

² Zie bijvoorbeeld: *Overkreditering aan banden*, Onderzoek naar de effectiviteit van beleid om overkreditering tegen te gaan, EIM 2007, blz. 102.

³ Zie in dit verband bijvoorbeeld de discussie rond het Landelijk informatiesysteem schulden (kamerstukken II 2009/10, 24 515, nr. 185).

⁴ Zie bijvoorbeeld de acceptatiecriteria voor de Nationale Hypotheek Garantie van de Stichting Waarborgfonds Eigen Woningen.